

Škola po roku 1918

Gabriela Chochulová

Do roku 1918 patrili všetky ľudové školy v Nitrianskej župe do župného školského inšpektorátu so sídlom v Nitre. Po vzniku Československej republiky v rámci reorganizácie školstva vzniklo v Nitrianskej župe sedem okresných školských inšpektorátov v sídlach okresov.

V Topoľčanoch vznikol okresný školský inšpektorát 4. marca 1919. Do jeho pôsobnosti od začiatku patrila aj trojtriedna Rímskokatolícka ľudová škola v Nitrianskej Blatnici. Prvý okresný školský inšpektor Jozef Paulovič sa zaslúžil o to, že už od školského roka 1919/20 sa vo všetkých školách okresu vyučovalo po slovensky a učiteľské miesta obsadili väčšinou kvalifikovaní učitelia.¹

Škola v Nitrianskej Blatnici mala spočiatku problém získať kvalifikovaných učiteľov. Učitelia Jozef Vincenci a Jozef Oravec padli v prvej svetovej vojne,²

Podrobný výkaz o zapísanom stavu žiactva na rím. kat. ľud. škole v Lúčiv v šk. roku 1938-1939.

Trieda	Počet ročníkov	Chlapci	Dievčatá	Národnosť								Náboženstvo				Byvať a dosťovať		Z obvodu chodiť							
				Novo-slovenskí		Opatrujúci		Čechoslováci		Maďari		Cigáni		rím. kat.		marcov.		rím. kat.		iných		miest.		okresnej	
				chl.	o.	chl.	o.	chl.	o.	chl.	o.	chl.	o.	chl.	o.	chl.	o.	chl.	o.	chl.	o.	chl.	o.	chl.	o.
I.	1.	25	14	8	11	4	3	1	14	8					14	8									
	2.	27	1	14	8	14	-	5	8	14					8	14									
	3.	25	14	11	12	10	2	1	14	10	1				14	11									
II.	4.	34	11	16	18	16		-	11	16					11	16									
	5.	30	11	12	18	11		1	11	11			1	11	11		1	11	12						
III.	6.	26	12	14	12	14				11	14			1	12	14									
	7.	12	6	6	6	6				6	6				6	6				1	5	1	1		
IV.	8.	15	8	12	8	12				3	12				3	11		1	3	12			1	1	1
	Spolu	194	96	91	91	90	5	8	45	96	1	1	1	96	96	2	96	98	2	6	5	1	1	1	

V Lúčiv dňa 27. júna 1938.

*Vincenci Oravec,
apr. učiteľ.*

preto predseda školskej stolice, ktorý zároveň zastával funkciu správcu školy, farár Alexander Kuczmann vypísal v auguste 1919 v Slovenskom denníku súbeh na obsadenie učiteľských miest. Zo štyroch prihlásených uchádzačov školský výbor vybral troch, ktorí však v septembri do školy nenastúpili, a tak sa školský rok ani nemohol začať. Farár oznámil okresnému školskému inšpektorovi, že vypísal ďalší súbeh, ale „ked ešte ani včúl nebude nigdo prijaty na stanicu šar-fickú, tak moja škola zostane smutnom položení“.³

Prihlásili sa však a od novembra aj nastúpili traja učители - Anton Štycay ako učiteľ-organista, Jozef Zoltán Štycay a Aurélia Lampertová ako učители druhej a tretej triedy. Keď Anton Štycay o tri mesiace zomrel, učili do konca školského roka i celý ďalší školský rok všetky tri triedy zostávajúci dvaja učители. Až v roku 1921 prišla nová učiteľka Ludmila Blahová⁴ a v roku 1922 ako učiteľ-organista nastúpil do školy Ján Horváth.⁵

V roku 1923 v rámci nového politického usporiadania ČSR bola Nitrianska Blatnica začlenená do okresu Nitra, a teda aj škola od 30. júna 1923 patrila do pôsobnosti Okresného školského inšpektorátu v Nitre.

Škola ani v nových pomeroch po vzniku republiky nefungovala bez problémov. Popri neustálych zmenách v učiteľskom zbore to boli najmä nevyhovujúce priestory pre vyučovanie a slabá školská dochádzka. Rodičia často nechávali svoje deti doma, aby pomáhali pri sezónnych prácach či pasení dobytka a hydiny.

Z výročných štatistických výkazov o škole a zo zápisníc z pravidelných inšpekcii okresného školského inšpektora sa dozvieme o škole mnoho zaujímavého. V zápisnici z inšpekcie z 11. mája 1926 je stav školy označený ako nevyhovujúci: „Škola je umiestnená v troch budovách. Budova II. a III. triedy je vlastná, ale nevyhovuje. Predsieň je malá, starými

Rímsko-katolícka ľudová škola. Obr. 2

Stará škola. Obr. 3

tehľami vydláždená, špinavá. Dvere do nej vedúce sú staré, spadlé, takže sa ani zatvorit' nedajú. Trieda je nízka, zle osvetlená. Budova I. triedy (1. oddelenie) je vystavaná bývalou statkárkou barónkou Leonhardiovou a daná do úžitku obce. Trieda je osvetlená, lavice nie sú natreté. Budova I. triedy (2. oddelenie) je prenatá. Je osvetlená, lavice sú privysoké. V každej triede je len jedna skriňa. Umývadlo nie je ani v jednej triede. Čistota je nedbalá. Kabinetu niet, pomôcky sú v počte veľmi nedostatočnom. Ihriska a školskej záhrady niet. Ploty okolo dvora a učiteľskej záhrady sú ošarpané. Školská dochádzka je priemerne pilná. Príčinou asi je, že sa zameškani dost' ľahko ospravedlňujú. Správanie žiakov je dobré, prospech je dobrý až uspokojivý.“ Za príčinu slabšieho prospechu inšpekcia považuje nedostatočnú činnosť školskej stolice, ktorá nie je schopná zabezpečiť plné obsadenie učiteľských miest a stabilizáciu učiteľského zboru. „Farár správu školy nechce odovzdať ani jednému z učiteľov, on sám je na jej náležité vedenie už i pre svoj vek neschopný.“ Celkové hodnotenie inšpekcie je veľmi nelichotivé: „Netečnosťou predsedu školskej stolice a právneho správcu školy vecný stav školy je veľmi zanedbaný. Keďže zákroky u školskej stolice v minulom roku podniknuté nemali nijakého úspechu, na základe minuloročného inšpekčného protokolu podávam župnému úradu návrh, aby cirkevnej vrchnosti dané bolo prvé vládne napomenutie.“⁶

Aj Apoštolská administratúra v Trnave po inšpekcii v júni 1927 skonštatovala, že škola je vo veľmi zlom stave a prikázala školskej stolici postarať sa o odstránenie nedostatkov, inak škola stratí štátnu podporu. Vtedy sa školská stolica dohodla s obcou, že spoločne s použitím pôžičky postaví novú budovu školy a starú prestavia na učiteľské byty. A hoci podporu vo forme dodania stavebného materiálu prisľúbil aj barón Leonhardi, plány zostali len na papieri.⁷

Ján Kolník so žiakmi. Obr. 4

Po odchode učiteľa-organistu Jána Horvátha vo februári 1926 prišiel v septembri ako jeho nástupca a dočasný správca školy František Markovič, ktorý tu však pôsobil len do 20. decembra 1927. Až 1. septembra 1928 prišiel na jeho miesto Ferdinand Oravec, ktorý tu ako učiteľ a správca školy (od roku 1941 riaditeľ) pôsobil nasledujúcich 38 rokov.⁸

Od školského roku 1928/29 bola zavedená povinná osemročná školská dochádzka. To znamenalo pre väčšinu škôl zhoršenie podmienok, najmä čo sa týka priestorových možností pre vyučovanie. Škola v Nitrianskej Blatnici, už aj dovtedy preplnená žiactvom nad zákonom stanovený počet, musela žiadať o povolenie zriadiť 4. triedu. Keďže však pre ňu nebolo zodpovedajúcej učebne, muselo byť zavedené poldenné striedavé vyučovanie.⁹

O tom, že sa situácia v škole v nasledujúcich rokoch nezlepšila, ale naopak, ešte zhoršila, svedčí rozhorčený list generálneho vikára Apoštolskej administratúry v Trnave Karola Nečesálka z 24. apríla 1930 dekanovi-farárovi a predsedovi školskej stolice Alexandrovi Kuczmannovi, v ktorom mu vyčíta, že „nevyhovel v zákonnej lehote prvému vládnemu napomenutiu a neodstránil všetky nedostatky, najmä nevyhovujúci vecný stav školy. Ten sa ešte zhoršil, keďže I. trieda má žiactva nad maximálny zákonný počet 82 žiakov.“ Preto udeľuje udržiavateľovi školy na návrh Okresného úradu v Nitre druhé vládné napomenutie s upozornením na právne následky prípadného tretieho vládného napomenutia, ktoré by znamenalo zánik rímskokatolíckej školy, lebo by stratila štátnu podporu a obec by dostala príkaz zriadiť obecnú školu. „Čo na ten stav mám riečiť? Veď pre Pána Boha robte voľačo! Keď vedia iní ratovať školu, rozširovať, nové stavať, prečo by to nemal jeden nad školami okresu ustanovený dekan? Uznám,

že každý nemá tej energie a možno ani tej schopnosti, ale vo vlastnom záujme nech ráči Vaša veľadôstojnosť podniknúť všetko možné, zakiaľ je ešte čas, na záchranu Vašej školy.“¹⁰

Od školského roku 1932/33 kvôli veľkému počtu žiakov dostala škola povolenie zriadiť IV. postupnú triedu a prijať štvrtého učiteľa.¹¹

Až tretie vládné napomenutie, udelené školskej stolici v roku 1933, prinútilo jej predsedu podniknúť kroky na záchranu školy. K budove školy Pri rybníku bola v roku 1934 pristavaná ďalšia trieda a celá budova bola zrekonštruovaná. Všetky murárske, tesárske a pokrývačské práce vykonali občania obce. Na pokrytie nákladov na prestavbu školy poskytla Apoštolská administratúra v Trnave 1 500 korún a Okresný úrad v Nitre 9 000 korún.¹²

Podmienky pre vyučovanie sa teda zlepšili, aspoň pokiaľ išlo o učebne. Zriaďovateľ a udržiavateľ školy, rímskokatolícku školskú stolicu, však aj v nasledujúcich rokoch každoročne konaná školská inšpekcia napomínala, že si neplní „všetky povinnosti voči škole, neobstaráva pre ňu potrebný vecný náklad, ako dokazuje aj nedostatok paliva, a neplatí riadne ani učiteľské sily.“ Pri tejto inšpekcii (22. novembra 1937) našiel okresný školský inšpektor v čase školského vyučovanie školu prázdnu. Správca školy musel žiakov poslať domov, lebo „učebne neboli vôbec vykúrené a nebolo k dispozícii ani kúska paliva.“ Predsedu školskej stolice pri tejto prehliadke inšpektor znovu upozornil, že „bude podaný návrh na odňatie rímskokatolíckeho charakteru školy, ak neodstráni všetky vecné nedostatky školy a nebude riadne platiť svojich učiteľov.“¹³

V roku 1939 odišiel Alexander Kuczmann po 36 rokoch účinkovania v Nitrianskej Blatnici do dôchodku a na jeho miesto prišiel mladý kňaz Andrej Balogh, ktorý dovtedy pôsobil ako kaplán v Topoľčanoch. Ako nový predseda školskej stolice sa od začiatku snažil škole pomôcť. Už v roku 1940 požiadal cirkevnú vrchnosť v Trnave o pôžičku na opravu budovy starej školy, lebo „je vo veľmi úbohom stave. Okná sú hnilé, vypadané, strecha dieravá, dvere dolámané. V zime v nej nebolo možné už ani pravidelne vyučovať, lebo sa nedala vykúriť.“¹⁴ Pôžičku zrejme nedostal, lebo sa s rovnakou žiadosťou o rok neskôr obrátil na Župný úrad v Nitre. K žiadosti priložil podrobný rozpočet na opravu budovy starej školy a učiteľského bytu, ktorý si dal vypracovať tesárskemu majstrovi Štefanovi Funtovi a murárskemu majstrovi Albinovi Kubíkovi, obyvateľom obce, ktorí by boli opravy aj realizovali. Ale župný úrad žiadosť o príspevok na úhradu nákladov na opravu školy zamietol pre nedostatok finančných prostriedkov.¹⁵

Škola pri rybníku. Obr. 5

Od 1. septembra 1946 bola v Radošine zriadená obvodná štátna meštianska škola, do ktorej začali dochádzať aj žiaci vyšších ročníkov z okolitých obcí - Ardanoviec, Bziniec, Nitrianskej Blatnice a Vozokán.¹⁶ Keďže sa tým znížil počet žiakov v ľudovej škole v Nitrianskej Blatnici, pre vyučovanie ročníkov 1. - 5. postačili existujúce učebne a škola bola od školského roku 1946/47 opäť trojtriedna.

Už od predchádzajúceho školského roku mala škola podľa nariadenia SNR o poštátnení školstva z roku 1945 názov štátna ľudová škola, od roku 1948 podľa nového školského zákona národná škola.

Od roku 1960 sa povinná školská dochádzka predĺžila o jeden rok a školy boli podľa počtu ročníkov rozdelené na tzv. malotriedne (1. - 5. ročník) alebo plneorganizované (1. - 9. ročník) základné deväť-ročné školy. Malotriednu ZDŠ v Nitrianskej Blatnici v školskom roku 1960/61 navštevovalo 178 žiakov.¹⁷

Túžba občanov obce po novej škole, do ktorej by chodili všetky školopovinné deti, sa začala naplňovať v roku 1959, keď bol vypracovaný projekt budovy desaťtriednej ZDŠ. Nielen rodičia, ale aj ostatní občania sa plní nadšenia vo svojom voľnom čase zúčastňovali na prípravných prácach - vybudovali prístupovú cestu k stavbe, preložili vodovodné potrubie, odstránili prekážajúce porasty, vykopali ryhy pre základy.

Školskú budovu stavala stavebná organizácia Pozemné stavby Nitra, pre ktorú pracovali mnohí skúsení murári - občania Nitrianskej Blatnice. Stavba bola dokončená v máji 1962 a odovzdaná do užívania 23. júna na slávnosti, na ktorej sa zúčastnili takmer všetci obyvatelia obce.¹⁸

V novej škole pôsobil od roku 1962 nový riaditeľ Viliam Kolka, ktorý v škole učil od roku 1959 a zároveň sa ako predseda miestneho národného výboru zaslúžil o rýchlu a kvalitnú výstavbu novej školy. Dovtedajší dlhoročný riaditeľ školy Ferdinand Oravec bol zástupcom riaditeľa až do odchodu do dôchodku v roku 1966.

Škola mala deväť učební a jednu špeciálnu učebňu pre vyučovanie prírodovedných predmetov. Pri škole bolo vybudované volejbalové ihrisko, ktoré sa

počas zimných mesiacov menilo na klzisko. Postupne sa budovali ďalšie ihriská, dokončovala sa úprava okolia školy, boli vysadené okrasné kríky a kvety. To všetko, tak ako pri stavbe školy, opäť svojpomocne, brigádnickou prácou rodičov, učiteľov i ostatných obyvateľov obce.

Učiteľský zbor v školskom roku 1962/63.

Stojaci zľava: Eva Švecová, Marta Bebjaková-Kotulová, Anton Veselý, Mária Veselá, Ferdinand Oravec, Lýdia Kolková, Viliam Kolka, Jolana Kolníková, Mária Kučerová-Chromá, Kľačiaci: Ján Kolník, Eduard Kolník. Obr. 6

V školskom roku 1962/63 bolo v deviatich postupných ročníkoch 321 žiakov, vrátane žiakov vyšších ročníkov z Vozokán, ktorí dovtedy dochádzali do školy v Radošine. Už v nasledujúcom školskom roku sa ukázalo, že nové priestory pre toľko žiakov nestačia, preto museli byť utvorené paralelné triedy a začalo sa dvojzmenné vyučovanie.

V roku 1964 bola otvorená školská jedáleň pre cezpoľných žiakov a deti zamestnaných matiek. V školskom roku 1967/68 bola v kaštieli zriadená telocvičňa. V lete roku 1972 bola dokončená učiteľská bytovka so štyrmi bytmi.

Malotriedna ZDŠ vo Vozokanoch, v ktorej počet žiakov z roka na rok klesal (v školskom roku 1972/73 malalen 17 žiakov v 1. až 4. ročníku), bola od 1. septembra

Prvá trieda so svojou učiteľkou Lýdiou Kolkovou na konci školského roka 1968/69. Obr. 7

1973 zrušená a jej žiaci boli pridelení do ZDŠ v Nitrianskej Blatnici. Tamojší riaditeľ školy Emil Čerman bol menovaný za zástupcu riaditeľa ZDŠ v Nitrianskej Blatnici Antona Veselého, ktorý v roku 1972 vystriedal vo funkcii Viliama Kolku.¹⁹

Učiteľský zbor v školskom roku 1971/72. Obr. 8

Od 1. septembra 1976 bola zrušená aj malotriedna ZDŠ v Krtovciach a jej žiaci boli tiež pridelení do ZDŠ v Nitrianskej Blatnici. Riaditeľka ZDŠ v Krtovciach Mária Machová potom pôsobila v Nitrianskej Blatnici ako učiteľka.

V roku 1975 bola v zrenovovanej starej škole Pri rybníku zriadená školská družina s dvomi oddeleniami. Nová budova školskej družiny a školskej jedálne, postavená neďaleko školskej budovy, bola otvorená 1. januára 1984. V priestoroch starej školy, ktoré sa tým uvoľnili, bola umiestnená pobočka Ľudovej školy umenia v Topoľčanoch.

Od školského roku 1982/83 bola povinná školská dochádzka skrátaná na osem rokov, čím klesol počet žiakov a mohlo sa prejsť na jednozmenné vyučovanie.²⁰

Politické a spoločenské zmeny po roku 1989 priniesli zásadné zmeny aj do oblasti školstva. Jednou z prvých bol spôsob výberu riaditeľov škôl, ktorí už neboli menovaní nadriadenými štátnymi a straníckymi orgánmi, ale volení najskôr učiteľmi, neskôr radou školy. V Nitrianskej Blatnici si učitelia zvolili 1. februára 1990 za riaditeľa Jána Kolníka, dovtedajšieho zástupcu riaditeľa školy. Po vzniku rady školy bol za nového riaditeľa zvolený od 1. septembra 1991 učiteľ ZŠ v Nitrianskej Blatnici Ján Neradný, v ďalších voľbách Pavol Vančo (2004) a Tibor Lukačovič (2009).

Poznámky

- 1 Štátny archív v Nitre, pobočka Topoľčany (ďalej ŠAN-PTO). Zbierka kroník. Kronika okresného školského inšpektorátu v Topoľčanoch, č. B/74.
- 2 UHLÁR, V. - STANČEK, P.: Nitrianska Blatnica 1185 - 1985. Topoľčany 1985, s. 131.

- 3 ŠAN-PTO. Školský inšpektorát v Topoľčanoch, spisy 1919 - 1922, škatuľa č. 1, spis č. 537/1919.
- 4 Rodáčka z Radošiny, absolventka učiteľského ústavu v Trnave. Škola v Nitrianskej Blatnici bola jej prvým a jediným pôsobiskom. V roku 1931 sa vydala za vtedajšieho správcu školy Ferdinanda Oravca a v „šarfickej“ škole učila až do roku 1943. Ministerstvo vnútra SR, štátny archív v Nitre (ďalej ŠAN). Obvodný školský inšpektorát v Nitre, 1922 - 1942, výročné štatistické výkazy o stave národných škôl, šk. č. 1. ŠAN-PTO. Národná škola v Nitrianskej Blatnici, triedne výkazy 1922 - 1962.
- 5 Rodák zo Solčian, absolvent učiteľského ústavu v Modre. Škola v Nitrianskej Blatnici bola jeho prvým pôsobiskom. Od roku 1926 učil v rodnej obci, kde bol v rokoch 1928 - 1953 správcom (od roku 1941 riaditeľom) tamtojšej rímskokatolíckej ľudovej školy. Tamže. Solčany 1235 - 1985. Topoľčany 1987. Zostavil Ján Lukačka.
- 6 Rímskokatolícka farnosť (ďalej RKF) v Nitrianskej Blatnici. Spisy, fascikel Škola, školská stolica, 1852 - 1933.
- 7 Barón Leonhardi, ako patrón školy, poskytoval ročne škole 10 m³ palivového dreva a učiteľovi-organistovi, bývajúcemu v školskom byte, 6 m³ dreva a navyše 400 korún k učiteľskému platu. Tamže.
- 8 Rodák z Nitrianskej Blatnice, absolvent učiteľského ústavu v Modre. Škola v Nitrianskej Blatnici bola jeho prvým a jediným pôsobiskom. ŠAN. Obvodný školský inšpektorát v Nitre, 1922 - 1942, výročné štatistické výkazy o stave národných škôl, šk. č. 1. ŠAN-PTO. Národná škola v Nitrianskej Blatnici, triedne výkazy 1922 - 1962. Základná škola v Nitrianskej Blatnici. Školská kronika 1962 - 2003.
- 9 V školskom roku 1931/32 mala škola 230 žiakov v troch triedach: I. trieda (1. a 2. ročník) 84 žiakov, II. trieda (3. - 5. ročník) 79 žiakov, III. trieda (6. - 8. ročník) 67 žiakov. ŠAN-PTO. Národná škola v Nitrianskej Blatnici, triedne výkazy 1922 - 1962.
- 10 RKF v Nitrianskej Blatnici. Spisy, fascikel Školská stolica.
- 11 Z dvoch uchádzačov školská stolica vybrala Máriu Hermannovú, rodáčku z Nitrianskej Blatnice. Do školy nastúpila hneď po absolvovaní učiteľského ústavu v Modre a pôsobila tu (s prestávkou v 50. rokoch) až do roku 1966. V roku 1940 sa vydala za tunajšieho učiteľa Antona Veselého. ŠAN. Obvodný školský inšpektorát v Nitre, 1922 - 1942, výročné štatistické výkazy o stave národných škôl, šk. č. 1. ŠAN-PTO. Národná škola v Nitrianskej Blatnici, triedne výkazy 1922 - 1962. Základná škola v Nitrianskej Blatnici. Školská kronika 1962 - 2003.
- 12 RKF v Nitrianskej Blatnici. Spisy, fascikel Školská stolica.
- 13 Štátny archív v Nitre, pobočka Nitra. Školský inšpektorát v Nitre, Rímskokatolícka škola v Šarfii, 1931 - 1939, šk. 24.
- 14 RKF v Nitrianskej Blatnici. Spisy, fascikel Školská stolica.
- 15 Tamže.
- 16 Knižka o Radošine. Vydal Obecný úrad v Radošine v roku 2002. Str. 110. Obecné zastupiteľstvo sa už od roku 1936 usilovalo o zriadenie obvodnej meštianskej školy v Nitrianskej Blatnici. Argumentovalo výhodnou polohou obce na autobusovej trati, vyspelosťou obyvateľstva, ktoré „vie oceniť vyššie vzdelanie, než aké poskytuje ľudová škola“. Na stavbu školy ponúкло „pozemok v tak dobrej, zdravej polohe a veľkosti, aký nemôže poskytnúť žiadna druhá obec obvodu“. Medzi Radošinou a Nitrianskou Blatnicou pretrvávala v tejto záležitosti istá rivalita celé desaťročie, až kým nebola obvodná meštianska škola napokon zriadená v Radošine. ŠAN-PTO. Zápisnice obecného zastupiteľstva v Šarfii 1936 - 1944, č. 14/1936 a 37/1937.
- 17 UHLÁR, V. - STANČEK, P.: c. d., str. 132.
- 18 Výstavbu, slávnostné otvorenie i ďalší život školy podrobne zaznamenáva kronika Základnej školy v Nitrianskej

Blatnici (školské roky 1962/1963 až 2002/2003), ktorá sa nachádza na riaditeľstve školy. Z týchto záznamov čerpá aj nasledujúci text kapitoly.

- 19 Po odchode Antona Veselého do dôchodku bol Emil Čerman niekoľko mesiacov riaditeľom ZDŠ v Nitrianskej Blatnici - od 1. septembra 1974 do 26. januára 1975, keď náhle zomrel. V sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch boli za riaditeľov ZDŠ v Nitrianskej Blatnici postupne menovaní Pavol Meluš, František Burzala a Ondrej Turan.
- 20 V osemdesiatych a deväťdesiatych rokoch sa počet žiakov školy pohyboval medzi 187 až 214.

Správcovia (1918 - 1941), riaditelia (1941 - 2010)

Alexander Kuczmann 1918 - 1926
František Markovič 1926 - 1927
Ferdinand Oravec 1928 - 1962
Viliam Kolka 1962 - 1972
Anton Veselý 1972 - 1974
Emil Čerman 1974 - 1975
Anton Veselý február - august 1975
Pavol Meluš 1975 - 1980
František Burzala 1980 - 1983
Ondrej Turan 1983 - 1990
Ján Kolník 1990 - 1991
Ján Neradný 1991 - 2003
Pavol Vančo 2004 - 2008
Tibor Lukačovič 2009 - doteraz

Učiteľia po roku 1918

Mária Bačkádyová 1974 - 1977
Daniela Bartošková 1969 - 2002
Alžbeta Bezáková 1978 - 1992
Ľudovít Blaho 1932 - 1933
Ľudovít Bobula 1977 - 1992
Mária Bolerázska, rod. Hubayová 1930 - 1932, 1951 - 1959
Ingrid Bosá 1984 - 1985
Anna Briganová 1964 - 1965
František Burzala 1980 - 1983
Antónia Bünigerová 1978 - 1991
Mária Candráková 1974 - 1975
Margita Čamajová, rod. Krajčíková 1967 - 1972
Emil Čerman 1973 - 1975
Mária Černeková 2009 - doteraz
Marta Daňová 1973 - 1977
Mária Ducká 1970 - 1972
Mária Ertlová 1965 - 1968
Olga Falová 1983 - 1984
Zuzana Gašparíková 1975 - 1977
Marta Gáliková 1946 - 1947
Mária Gejdošová 1938 - 1939
Mária Grznárová 1954 - 1956
Margita Gubková 1944 - 1945
Anna Gulabová 1984 - 1985
Daniela Haľamová 1986 - 87
Dagmar Hamzová 1963 - 1965
Zuzana Havranová 2005 - doteraz
Elena Hermannová 1954 - 1962
Vladimír Hippík 1970 - 1971
Elena Hoczmannová, rod. Bottková 1923 - 1924, 1928 - 1930
Mária Hollanová 1968 - 1970
Ján Horváth 1922 - 1926
Mária Chromá, rod. Kučerová 1962 - 1998
Magdaléna Káčerová 1975 - 1985
Marta Kočajdová, rod. Škarbalová 1964 - 1970
Viliam Kolka 1959 - 1972
Lýdia Kolková 1957 - 1975
Eduard Kolník 1956 - 1964
Ján Kolník 1962 - 1964, 1980 - 1994

Jolana Kolníková 1962 - 1967
Jozefa Kolníková 1945 - 1946
Anna Košturiaková 1963 - 1965
Marta Kotulová, rod. Bebjaková 1961 - 1969
Katarína Kučerková 2009 - doteraz
Anton Kurtulík 1970 - 1971
Emília Lacková 1964 - 1966
Aurélia Lampertová 1919 - 1923
Tibor Lukačovič 1975 - doteraz
Gabriela Luptáková 2009 - doteraz
Mária Machová 1976 - 1984
František Markovič 1926 - 1927
Amália Markovičová 1926 - 1928
Anna Medová 1966 - 1967
Ľudmila Medvecká 1943 - 1944
Pavol Meluš 1975 - 1980
Emília Melušová 1978 - 1979
Jana Melušová 1994 - doteraz
Tibor Mócik 2001 - 2004
Mária Mokošová 1970 - 1971
Ján Neradný 1976 - doteraz
František Novák 1933 - 1934
Daniela Oravcová 1967 - 1990
Ľudmila Oravcová, rod. Blahová 1921 - 1943
Ferdinand Oravec 1928 - 1966
Valéria Ozoráková 1925 - 1926
Daniela Páleníková 2008 - doteraz
Valéria Pastieriková 1951 - 1956
Mária Peterková 1950 - 1951
Dagmar Phungová 2002 - doteraz
Viola Pockodyová 1947 - 1948
Peter Púček 1997 - 2005
Iveta Remenárová 1983 - doteraz
Mária Rusnáková, rod. Richterová 1973 - 1977
Mária Rybárová 1971 - 1977
Viktor Gejza Seleš 1934 - 1939
Antónia Sigetová, rod. Močková 1969 - 1974
Elena Sláviková, rod. Krčmárová 1965 - 2000
Adriana Speváková 1992 - 1994
Milan Stiskal 1999 - doteraz
Marta Striežencová 1963 - 1965
Mária Šatanová 1962 - 1965
Blažena Šestáková, rod. Šimonová 1970 - 1975
Dagmar Ševčíková 2005 - doteraz
Anton Štycay 1919 - 1920
Jozef Zoltán Štycay 1919 - 1922
Eva Švecová 1962 - 1963
František Turan 1965 - 1973
Ondrej Turan 1967 - 1979, 1983 - 2008
Eva Turanová 1975 - 2001
Františka Turanová 1967 - 1976
Martina Turanová 1998 - 2008
Pavol Vančo 1994 - doteraz
Mária Veselá, rod. Hermannová 1932 - 1950, 1962 - 1966
Mária Veselá ml. 1968 - 1969
Anton Veselý 1939 - 1950, 1962 - 1975
Veronika Vichnárová 2008 - doteraz
Alžbeta Vodová 1966 - 1970
Matúš Zaťka 1946 - 1947
Elena Žemberová 1963 - 1968

Výchovateľia v školskej družine (1975 - 2010)

Daniela Bagová 1982 - 2001
Alžbeta Bezáková 1977 - 1978
Marta Dorocáková 1975 - 1977
Dana Gajderusová 1993 - doteraz
Elena Hauptvogelová, rod. Kluková 1978 - 1982
Lýdia Janoňáková 1975 - 1976
Eva Pavelková 1979 - doteraz
Andrej Siget 2001 - doteraz
Ulrika Sütteová 1976 - 1978